

DZ: Tudi Šarčeva vlada brani revolucijo pred resolucijo EP

Na zahtevo SDS DZ danes ponovno razpravlja, da bi z deklaracijo potrdil resolucijo evropskega parlamenta o **evropski zavesti in totalitarizmu**, ki obsoja fašizem, nacizem in komunizem in po kateri je 23. avgust vseevropski dan spomina na žrtve totalitarnih in avtoritarnih režimov. Na ta dan sta Hitler in Stalin dosegla sporazum, s katerim sta si razdelila Poljsko, kar je sprožilo drugo svetovno vojno. Bolj levi del slovenske politike je pripravljen priznati, da evropska resolucija obstaja, to so pred leti tudi že izglasovali, so za obsodbo nacizma in fašizma, karkoli več kot to pa razumejo kot napad na NOB in svetle tradicije revolucije. To je pokazal tudi povsem [uradni odziv](#) vlade Marjana Šarca.

Zakaj ima vlada s tem težave?

Razprava, da bi država za svojo razglasila evropsko resolucijo, ki jo že vse od potrditve v evropskem parlamentu sproža SDS, sproža nelagodje med delom slovenskih politikov, ker tukajšnje revolucije ne obsojajo. Obratno, slavijo revolucionarje in revolucijo, kar je najbolj nazorno pokazal župan Ljubljane **Zoran Jankovič**, ki je pred leti novo ulico do

stadiona, ki ga je zgradil po jugoslovansko (s posojili, ki jih je dobil od politično nastavljenih direktorjev državni bank, ki niso bila vrnjena) nameraval poimenovati kar po revolucionarju in diktatorju **Josipu Brozu**. Ustavno sodišče mu je prepovedalo to sramotenje demokratičnih temeljev slovenske države s čaščenjem voditelja režima, ki je kršil temeljne svoboščine in pravice ljudi. Na evropsko resolucijo del slovenske elite reagira kot vampirji na ošiljene kole tudi, ker zahteva razkritje zločinov, ki jih je, da je prevzel oblast in jo ohranil, zagrešil jugoslovanski komunistični režim. Kakšen je odnos politike do obsojanja totalitarizma pokaže spomenik žrtvam vseh totalitarizmov v centru Ljubljane, ki bi ga lahko postavili tudi v časih najbolj trdega socializma: kamniti blok na katerem ne piše, komu je posvečen, ker so se na ta način oblasti izognile omenjanju revolucije in njenih žrtev v Sloveniji med drugo svetovno vojno in po njej. Pa seveda razpravi, zakaj nihče za povojne pomore in sistematične kršitve pravic ljudi ni bil preganjan. A težava ni le spomenik, priča smo tudi povsem barbarskim in nepietetnem razpravam in odnosu do preteklosti, ki ne dovoljuje niti spoštljivega pokopa in poklona mrtvim. Evropska deklaracija o tem pravi:

“Z vidika žrtev vseeno, kateri režim jih je iz kakršnega koli razloga prikrajšal za svobodo, jih mučil ali ubijal.”

Simbol zverinskosti “naših” povojnih revolucionarjem, ki jih izenači z nacisti in fašisti, je Huda jama, kamor je jugoslovanska vojska skrili celo goro trupel pomorjenih, za katera še danes, ko jih je slovenska država zadnja leta vendarle spodobno pokopala, ni mogoče ugotoviti, kdo sploh so.

Na posnetku je jugoslovanski diktator Josip Broz iz propagandnega plakata iz časa SFRJ, uporabljenega na naslovnici knjige nekdanjega slovenskega zunanjega ministra **Dimitrija Rupla**:

Vlada o kolaborantski EU

Vlada v odzivu na predlog SDS, da bi kot svojo objavili

evropsko resolucijo, nič ne govori o komunizmu in revoluciji. Namesto tega govori o narodnoosvobodilnem boju, ki ga resolucija nič ne omenja. Čeprav obsodba revolucije in totalitarizma ni niti najmanj v nasprotju s spoštljivim odnosom do narodnoosvobodilnega boja. Ta je bil oblika upora proti diktaturi, torej tudi proti diktaturi komunistov in revoluciji. Vlada v odzivu svari pred nevarnostjo kolaboracije in revizionizma, čeprav je povsem slaboumno pomisliti, da bi kdo v Sloveniji danes kolaboriral z mrtvim Hitlerjem. Vlada uporabljajo formule, ker bile v preteklosti močno uporabljana oblika tudi nasilne legitimacije jugoslovanske socialistične diktature, ki so jo na pobojih političnih nasprotnikov in odpravi poštenih volitev utemeljili revolucionarji. Tako je zapisano v vladnem odgovoru na evropsko resolucijo, ki bi jo z deklaracijo SDS razglasili:

“Preambula Ustave Republike Slovenije določa, da smo Slovenci v večstoletnem boju za narodno osvoboditev izoblikovali svojo narodno samobitnost in uveljavili svojo državnost, kar je med drugim tudi nedvomno referenca na vrednote narodnoosvobodilnega boja v obdobju med leti 1941 in 1945. Kot dodaten argument vlada opozarja na obsodbo kolaboracije z nacističnimi in fašističnimi okupatorji iz odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije iz leta 2006, kjer je med drugim navedeno: “20. [...] Ureditev, ki bi priznavala status žrtve vojnega nasilja osebam, ki so sodelovale z okupatorjem, bi bila lahko v neskladju s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in s tem v neskladju z Ustavo. [...]” Iz navedene odločbe Ustavnega sodišča vsaj posredno prihaja opozorilo, da pravni red Republike Slovenije ne sme dopustiti nastanka t. i. »zgodovinskega revizionizma«, kar pa bi sprejetje nove Deklaracije na način, kot je predlagano, lahko omogočilo.”

Ko ne zmore oblast, pomagajo ZDA

Dan spomina na vse totalitarizme po odločitvi evropskega parlamenta pred več kot desetletjem praznujemo na dan, ko je bil leta 1939 sklenjen pakt znan pod imeni zunanjih ministrov Molotov-Ribbentrop, s katerim sta si Hitler in Stalin razdelila Vzhodno Evropo. Drago je dogovor plačala Poljska, ki sta si jo diktatorja razdelila, Nemci so jo prvi zasedli, sledili so Sovjeti, ki so v Katinskem gozdu brez milosti pobili večji del poljske oficirske elite in skušali odgovornost prikriti in podtakniti Nemcem. Kot so jugoslovanske komunistične oblasti pri nas izvedle in poskušal prikriti še obsežnejše poboje po vojni. In zanje okriviti druge. Celo pomorjene.

Kar zaradi obrambe revolucije ne zmorejo naši voditelji, so nam s preprostim in jasnim obeležjem vsem žrtvam totalitarizmov že pred časom ponudili Američani:

Celotno mnenje vlade je takšno:

Mnenje vlade o totalitarizmih